FOTBALUL NOSTRU ŞI PARADOXURILE LUI

IERI, ÎI PUTEAM ÎNVINGE PE CAMPIONII MONDIALI!

Meci egal cu echipa deținătoare a titlului de campioană a lumii, prezentă la București cu cea mai bună garnitură de care dispune la această oră Sir. Alf Ramsey, și-n care au jucat 7 din laureații serii de neuitat de acum doi ani de pe Wembley, iată — în fine — un rezultat al fotbaliștilor noștri, pe care-l apreciem ca *mai mult decît onorabil*. Și dacă ne oprim doar la acest calificativ, cei 12 „tricolori" de ieri să ne ierte! O facem numai pentru că inconstanța lor ne-a jucat de prea multe ori feste... Și, pe lîngă asta, mai e și altceva: acest frumos rezultat a fost obținut la București (și în meci amical) adică în afara... domeniului de unde ne-au venit în ultimii ani decepțiile: competițiile oficiale și în special deplasările.

Oricum însă, faptul e fapt. Ne-am înscris în palmares un rezultat de egalitate cu echipa ACTAULMENTE CAMPIOANĂ MONDIALĂ și — mai ales — după un meci în care *reprezentanții culorilor noastre au jucat bine*. Nu ne e rușine de cum s-au prezentat fotbaliștii români ieri, chiar în fața ochiului obiectiv, critic, a zeci de milioane de telespectatori din țările europene care au preluat partida. Cu atît mai mult, cu cît spre deosebire de alte jocuri acasă, cu adversari prestigioși (R.F.G., Uruguay, Portugalia, Spania, Cehoslovacia), ieri n-am obținut un rezultat bun doar cu arma devenită tradițională, acea dezlănțuire numită de regulă „furia latină", ci și *cu arme fotbalistice mai pure*. Echipa României a pasat mult, a căutat să dea jocului său tenta calmului și a organizării, a încercat *nu* SĂ OBȚINĂ *ci* SĂ CREEZE GOLURI. N-a reușit să marcheze... Dar, ar fi fost oare mai mare satisfacția fotbalistică întrinsecă dacă am fi cîștigat pe tabela de marcaj, fără a cîștiga și aprecieri? Sau fără acel cîștig, *atît de însemnat într-un moment de impas* (nu, nu uităm, mai ales azi, acest cuvînt!) care se cheamă încrederea în forțele noastre? Or, după noi, dincolo de orice altă semnificație a egalului cu campionii lumii, aceasta e de reținut: că putem juca și noi fotbal în mod onorabil, că putem pleca și satisfăcuți (nu ca adesea, în ultima vreme) de la jocurile echipei naționale.

Repetăm, nu ne lăsăm nici amăgiți, nici entuziasmați de egalul cu Anglia. Dar, oricît ar fi fost de amical meciul, nu putem nici ignora prezența în „unsprezecele" advers a unor vedete mondiale ca *Bobby Charlton, Bobby Moore, Banks, Peters, Ball, Hunt, Hurst* etc. Nimeni nu poate convinge că acestor super-vedete (și conștiinciozitatea profesioniștilor englezi o cunoaște o lume întreagă) le-ar fi fost chiar așa de indiferent un meci interțări, televizat în Anglia și-n alte țări europene. N-a fost ieri în joc o miză în puncte sau calificări. Dar a fost o miză la care englezii țin poate mai mult ca la orice: prestigiul.

De aceea noi considerăm că egalitatea de ieri a fost obținută într-o confruntare al cărei obiectiv, pentru ambele tabere, era victoria.

Și acum, să spunem și un gînd intim, de care nu ne speriem: *ieri, îi puteam învinge pe campionii lumii*. Echipa noastră (într-o alcătuire bună, în ciuda dificultăților prin care au trecut selecționerii) a dominat, a avut — oricum — mai mult timp inițiativa în joc, a avut ocazii de gol mai numeroase decît cea engleză, a șutat la poarta lui Banks de 20 de ori (față de 16 ale oaspeților), a obținut un raport de 10—1 la loviturile de colț. Dar parcă i-a lipsit ieri tocmai curajul, care altă dată îi ședea atît de bine), parcă s-a lăsat — din cale afară — impresionată de zornăitul medaliilor de aur ale oaspeților. *Cu mai multă vigoare, dacă juca mai „înfipt", România putea cîștiga ieri și meciul, nu numai o atmosferă mai bună în vederea viitoarelor partide din C. M.*

Echipa noastră a jucat ieri omogen, constant. Foarte bun a fost compartimentul apărării, care a jucat grupat, exact, nelăsîndu-i pe englezi să intre în situație de gol. Ne-au plăcut calmul și precizia lui *Barbu* (cu exact plasament de „libero"), aportul lui *Dinu* care a avut deposedări spectaculoase și utile dar care a urcat deseori și-n atac, după cum subliniem jocul bun făcut ieri de fundașii de margine (*Mocanu* și *Sătmăreanu*, mai ales primul), contribuția lor efectivă la atac. Toți patru au fost net peste nivelul din campionat. Lucru valabil de altfel nu numai pentru ei. *Ieri, aproape toți componenții naționalei au jucat mai bine decît în ultimele lor evoluții la club.* În primul rînd *Ghergheli*, care a avut o contribuție cu totul deosebită la buna comportare a echipei. *Petescu* a jucat puțin, e greu să-l apreciem; în schimb *Radu Nunweiller* a avut ocazia să-și etaleze calitățile, făcîndu-ne să uităm, pur și simplu, că se accidentase un titular.

Atacul nostru a reușit ieri să creeze destule probleme apărării adverse; dacă nu direct lui *Banks* (care a trecut, și el, în a doua repriză prin clipe grele) cel puțin liniei de fundași. Cel mai bun a fost *Pircălab*, mai ales după pauză, pentru că... „și-a dat drumul la joc", cu mai mult curaj decît în debutul partidei cînd a evitat riscul acțiunilor pe cont propriu. *Dobrin*, sub așteptări, din cauza jocului său subordonat „efectelor", a tratat cu ușurință unele momente de joc ceea ce i-a atras înlocuirea cu *Domide* (debut în A), care însă în cele cîteva minute nu prea și-a găsit locul în echipă. *Dumitrache* a demonstrat că e un jucător cu largi resurse tehnice, activ, un virf de atac modern, mobil, căruia trebuie să i se acorde credit în continuare. În fine, *Lucescu* a alergat mult, a încercat pătrunderi rapide, variate, dar a fost mai puțin jucat.

A spune despre Anglia că are o echipă matură, solidă, echilibrată; că *Bobby Charlton* și ai săi știu să joace balonul precis, din viteză; că știu să se plaseze, să intercepteze, să deposedeze; că echipa trece pe nesimțite de la apărarea în 7 la atacul în 7 oameni; că în această formație numele posturilor sînt înlocuite în practică de denumirea cuprinzătoare de „fotbalist" (vezi *Ball, Bobby Moore, Peters, Bobby Charlton* despre care te poți întreba „ce au jucat ieri!"), înseamnă a ne repeta noi și a-i repeta și pe alții. Englezii ne-au arătat toate aceste lucruri. Dacă ceva ni s-a părut nouă că le-a lipsit ieri, a fost coeziunea în atac, unde — mai ales *Hunt* și *Hurst* — au jucat izolat, n-au părut într-o dispoziție deosebită. Mult mai periculos a fost *Peters*.

Și acum, să ne gîndim și la returul acestui amical, din ianuarie.

Pentru care am făcut, de fapt, ieri, primul pas al pregătirilor. Psihologic.

N-avem de ce să pășim cu capul jos și tremurînd pe Wembley. Se va juca tot 11 la 11. Și... cel mai bun va învinge.

Radu URZICEANU

Deși dezavantajat fizic, Dumitrache a cîștigat ieri multe dueluri la cap cu jucătorii englezi. Așa cum se vede și din cliseul nostru, atacantul român, deși jenat, reușește să lovească balonul cu capul.
Foto: Petre COZIA

Meciul în cifre

ROMANIA				ANGLIA		
I	II	T		I	II	T
5	5	**10**	CORNERE	1	0	**1**
3	4	**7**	ȘUTURI PE POARTA	3	1	**4**
8	5	**13**	ȘUTURI AFARĂ	9	3	**12**
2	1	**3**	OFSAIDURI	0	5	**5**
0	0	**0**	HENȚURI (comise)	1	0	**1**
8	12	**20**	AUTURI (executate)	3	6	**9**
2	4	**6**	FAULTURI (comise)	5	5	**10**

Prima coloană: repriza I; a doua: repriza a II-a; T = total.

90 DE MINUTE ÎN DUEL CU DEȚINĂTOAREA CUPEI „JULES RIMET"

Tribunele încep să freamăte brusc. Din gura tunelului își fac apariția echipele, care pătrund pe teren în acordurile unui marș, flancate de fanfara militară. Uralele celor aproape 60.000 de spectatori acoperă imensul oval din beton de la „23 August". Se intonează imnurile de stat englez și român, căpitanii echipelor, Bobby Moore *și* Ion Barbu, *schimbă tradiționalele buchete de flori și fanioane, jucătorii fac cîteva mișcări de încălzire și apoi la fluierul arbitrului cehoslovac* R. Fala *(secondat de conaționalii săi* J. Kallas *și* J. Rehack*), își ocupă locurile pe teren:*

ROMÂNIA (tricouri galbene, chiloți albaștri): **Gornea—Sătmăreanu, Barbu, Dinu, Mocanu—Ghergheli, Petescu—Pircălab, Dobrin, Dumitrache, Lucescu,**

ANGLIA (tricouri roșii, chiloți albi): **Banks—Wright, Labone, Moore, Newton—Mullery, B. Charlton, Peters—Ball Hurst, Hunt.**

Echipa noastră începe jocul, dar prima acțiune de poartă aparține oaspeților. O lovitură liberă de la distanță, un „cap" al lui Hunt *și mingea iese de puțin pe lîngă poartă.* O.K. Hunt! *Tribunele se încălzesc repede, mai ales că echipa noastră, după un început timid, își iese din chingile emoției și trece la un joc mai ordonat, căutînd să păstreze cît mai mult mingea. Și va reuși. Timp de 10 minute atacul englez nu se apropie de poarta noastră!* Dumitrache *(min. 2) „întoarce" — fără să nimerească ținta — o minge la o lovitură liberă executată de* Lucescu, *iar un minut mai tîrziu obținem un corner, rămas fără rezultat. Era și greu, de altfel, față statura impozantă și detenta excelentă a apărătorilor englezi. Încercăm să străpungem „zidul" din fața porții lui* Banks *fie atacînd pe stînga, fie prin infiltrările lui* Dumitrache *și* Petescu, *fie prin* Pîrcălab, *dar în zadar.*

În min. 10 fundașul Wright *iese lovit dintr-o ciocnire cu* Lucescu *și părăsește terenul. Intră* McNabb, *pe stînga, iar* Newton *trece fundaș dreapta. Stăm mai mult în terenul oaspeților, mingea circulă neîncetat, e drept prin pase scurte, dar solicită des apărarea engleză, excelent acoperită pe centru de o centură de halfi și atacanți, ridicînd o adevărată pădure în calea atacurilor noastre. Forța fizică des folosită, ca și presingul exercitat de campionii mondiali cu mult înainte de poartă, îngreunează mult sarcina atacanților noștri. Totuși, în min. 19* Dobrin *reușește să șuteze de la distanță, dar peste bară.*

Riposta oaspeților se exprimă fie în contraatacuri, cînd mingea caută cele două „tancuri", Hurst *și* Hunt, *fie în acțiuni desfășurate „în evantai", cu participarea chiar și a lui* Bobby Moore, *excelent în intervenții și în inițierea acțiunilor de atac. Un șut al lui* Ball *însă, nu nimerește poarta (min. 20), ca și un excelent „cap" al lui* Dumitrache *(min. 22). Inițiativa continuă să fie de partea noastră, acționăm des și prin fundașii laterali și în min. 23 se produce o mare învălmășeală în careul lui* Banks *(care, ca și* Gornea, *a fost foarte puțin solicitat în prima repriză).* Petescu *sare la minge, apoi* Dumitrache, *fără succes,* Ghergheli *reușește să șuteze, dar obține doar un corner! O bună situație irosită.*

Jocul începe să se echilibreze, englezii ies mai des la atac și în min. 24 Gornea *are o intervenție bună la o minge centrată de* Hurst, *care se îndrepta spre* Hunt. *Jocul nu stă nici o clipă, mingea circulă neîncetat. Apărările rezistă și vor rezista pînă la urmă.* Peters *șutează alături, apoi* Pîrcălab *provoacă panică la poarta lui* Banks; Dinu *intervine la timp pentru a-l opri pe* Hurst *din acțiune; un șut al lui* Sătmăreanu, *după o combinație cu* Dobrin *și* Ghergheli, *face să tresalte tribunele, care urmăresc cu emoție duelul atacului nostru cu apărarea oaspeților. În min. 35,* Petescu *este accidentat la o ciocnire cu Newton Nunwailler VI însă, joacă la fel de bine, ba poate chiar mai bine; el este cel care șutează periculos și apoi prilejuiește un șut puternic al lui* Mocanu. *Englezii revin și ei în atac, obțin un corner (singurul!) și repriza ia sfîrșit.*

La reluare, jocul păstrează în general același aspect. Noi avem mai mult inițiativa, atacăm și dominăm insistent în multe perioade, mai ales pe dreapta unde Pîrcălab, *susținut neobosit de* Ghergheli, *trage tot atacul după el.* McNabb *este în dificultate în fața dezlănțuitului nostru extrem dreapta. Dar și* Barbu, Dinu *și în special* Mocanu *au de lucru, trebuind să intervină fie la* Hurst, *fie la* Ball, *sau* Hunt. *Și o fac cu succes. Un șut al lui* Pîrcălab *trece peste bară (min. 53), apoi* Hurst *trage puternic, dar mingea nu întîlnește nici un picior englez în fața porții. În min. 57 avem o mare ocazie:* Pîrcălab *execută un corner (acordat după o splendidă pătrundere a sa),* Banks *respinge la...* Dobrin *care reia cu capul peste poartă! E rîndul nostru să avem emoții în min. 60: după o frumoasă și rapidă combinație, la care au participat* Bobby Charlton, Hurst *și* Hunt, Ball *trage afară din poziție bună.* Thank you, Ball! *A fost singura ocazie mai clară a atacului englez, care în general n-a reușit să-și confirme faima.*

Trece de jumătatea reprizei și echipa noastră menține ritmul de joc. Așa, da, băieți! (dar de ce nu întotdeauna?...). Ea solicită tot mai des pe Banks, *atacînd excelent prin* Pîrcălab, *o adevărată spaimă pentru apărarea dirijată de* Moore, *dar golul nu „cade". Și nici nu va cădea, deși situații se ivesc, mai mult la poarta campionei mondiale. Încă un corner, rămîne fără rezulta, ca și șuturile consecutive din min. 72* (Ghergheli, Nunweiller VI, Dobrin). *Nici introducerea lui* Domide, *în locul lui* Dobrin *(min. 77) nu pune atacul în situația de a concretiza.* Labone *acordă de două ori corner,* Dumitrache, *ratează o situație favorabilă (min. 85) În ultimele cinci minute atacurile se succed de la o parță la alta, jocul este rapid și îndîrjit, ținînd încordată atenția tribunelor, dar... arbitrul fluieră sfîrșitul unui meci care în ciuda scorului alb cu care s-a încheiat și care este echitabil, a plăcut mult prin ritm, combinații, angajament fizic și prin... comportarea nesperat de bună, pentru mulți, a echipei noastre.*

Arbitrajul foarte bun.

Petre GAȚU

Banks, care-l acoperă pe Lucescu și Newton și Labone.